

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda)

20. aprill 2005*

Kohtuasjas T-318/03,

Atomic Austria GmbH, asukoht Altenmarkt (Austria), esindajad: advokaadid
G. Kucsko ja C. Schumacher,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused),
esindajad: G. Schneider ja B. Müller,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

teine pool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikoja menetluses

Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA, asukoht Onil (Hispaania),

mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 9. juuli 2003. aasta otsuse (asi R 95/2003-2) peale, mis on tehtud Atomic Austria GmbH ja Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA vahelises vastulausemenetluses,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees J. Pirrung, kohtunikud A. W. H. Meij ja I. Pelikánová,

kohtusekretär: ametnik J. Plingers,

arvestades 15. septembril 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud avaldust,

arvestades 3. veebruaril 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud vastust,

arvestades 9. novembri 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hispaania äriühing Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA esitas 13. novembril 2000 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) muudetud redaktsiooni alusel ühenduse kaubamärgi taotluse.

- 2 Taotletav kaubamärk on sõnamärk ATOMIC BLITZ.

- 3 Tooted, mille registreerimiseks taotlus esitati, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (täiendatud ja muudetud redaktsiooni alusel) klassi 28 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „mängud, mänguasjad; võimlemisriistad ja spordivahendid, mis ei kuulu teistesse klassidesse”.

- 4 Taotlus avaldati 9. juuli 2001. aasta Ühenduse Kaubamärgibülletäänis nr 60/2001.
- 5 Äriühing Atomic Austria GmbH (edaspidi „hageja”) esitas 3. oktoobril 2001 määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b alusel registreerimistaotluse peale vastulause. Vastulause tugines viiele varasemale kaubamärgile, mis sisaldasid tähist ATOMIC (edaspidi „varasemad kaubamärgid”) ning mis on Austrias varem registreeritud järgmiselt:
- sõnamärk nr 75 086, mille registreerimist taotleti 16. märtsil 1973 ja mis registreeriti 23. augustil 1973;

  - sõnamärk nr 76 640, mille registreerimist taotleti 8. veebruaril 1974 ja mis registreeriti 15. märtsil 1974;

  - sõnamärk nr 85 558, mille registreerimist taotleti 2. märtsil 1977 ja mis registreeriti 16. mail 1977;

  - sõnamärk nr 97 370, mille registreerimist taotleti 27. märtsil 1981 ja mis registreeriti 22. juulil 1981;

  - sõnamärk nr 106 849, mille registreerimist taotleti 28. juunil 1984 ja mis registreeriti 10. septembril 1984.

- 6 Hageja vastulauseaktile oli lisatud iga varasema kaubamärgi osas Austria kaubamärgiregistri väljavõte koos tõlkega inglise keelde, samuti hagejat ühtlustamisametis esindava patendivoliniku väljastatud tõend, mis kinnitab, et „[...] need viis registreeritud kaubamärki kehtivad täies ulatuses kõigi väljavõtetes ja minu tõlkes märgitud kaupade suhtes”. Väljavõtetele oli märgitud kuupäev 19. aprill 1999.
- 7 Ühtlustamisameti vastulausete osakond teatas hagejale oma 23. novembri 2001. aasta kirjaga, et tema vastulause on kostjale saadetud ning talle on määratud nelja kuu pikkune tähtaeg, mis lõpeb 23. märtsil 2002, mille jooksul tal on võimalus edastada toimikusse lisamiseks kõikvõimalikke tema poolt vastulause toetuseks vajalikuks peetavaid täiendavad asjaolusid, tõendeid ja märkusi.
- 8 Kirjale oli lisatud selgitav teade vastulause toetuseks nõutavate tõendite kohta (edaspidi „selgitav teade”). Ei kiri ega selgitav teade sisaldanud selgesõnalist ettepanekut täpselt loetletud puuduvate dokumentide esitamiseks.
- 9 Hageja ei esitanud talle määratud tähtaja jooksul vastulause toetuseks ühtegi täiendavat põhjendavat dokumenti.
- 10 Siseturu Ühtlustamise Ameti vastulausete osakond lükkas oma 9. detsembri 2002. aasta otsusega vastulause tervikuna tagasi põhjendusel, et hageja ei olnud ettenähtud tähtajaks esitanud tõendeid varasemate kaubamärkide pikendamise kohta, mis tõendaksid nende juriidilist kehtivust.

- 11 17. jaanuaril 2003 esitas hageja ühtlustamisameti vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse. Hageja väitis, et vastulausete osakond ei ole arvestanud patendivoliniku kinnitust, et esitatud väljavõtete koopiatest ei nähtu, et registreerimised oleks kehtivuse kaotanud, ning et vastulausete osakond oleks pidanud hagejalt selgesõnaliselt puuduvate dokumentide esitamist taotlema.
- 12 Ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda jättis oma 9. juuli 2003. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) vastulausete osakonna otsuse peale esitatud kaebuse rahuldamata.
- 13 Apellatsioonikoda märkis, et ühtlustamisameti 23. novembri 2001. aasta kirjale lisatud selgitavas teates oli selgelt ja ühemõtteliselt öeldud, et varasemate kaubamärkide pikendamist tuleb tõendada pikendamise tõendiga või muu võrdväärse tõendiga. Apellatsioonikoda leidis, et hagejat ühtlustamisametis esindanud patendivoliniku kinnitust varasemate kaubamärkide kehtivuse kohta ei saa aktsepteerida pikendamise kohta väljastatud ametliku tõendiga võrdväärseks. Lõpetuseks täpsustas koda, et asjaolu, et täpsustav teade oli lisatud 23. novembri 2001. aasta kirjale, võimaldab eristada käesolevat asja neist asjadest, mis olid aluseks hageja osundatud apellatsioonikodade otsustele, milles on sedastatud, et vastulausete osakond oleks pidanud saatma täiendava kutse.

Menetlus

- 14 Ühtlustamisamet esitas 27. oktoobri 2004. aasta kirjas kohtuistungis protokollis kohta mõned märkused.

- 15 Pärast kohtuistungit tegi Esimese Astme Kohus 16. novembril 2004 pooltele ettepaneku esitada talle Austria õiguses kaubamärkide kaitse kestust reguleerivad õigusnormid. Hageja ja ühtlustamisamet vastasid sellele üleskutsele vastavalt oma 25. novembri 2004 ja 29. novembri 2004. aasta kirjaga.
- 16 Suuline menetlus lõpetati 10. detsembril 2004 pärast poolte vastuste ärakuulamist.

Poolte nõuded

- 17 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
  - mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.
- 18 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:
- jätta kaebus rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 19 Hageja esitab oma kaebuse toetuseks kolm väidet, mis tulenevad vastavalt esimese võimalusena asjaolust, et apellatsioonikoda ei kritiseerinud hageja esitatud tõendite arvestamata jätmist vastulausete osakonna poolt, teise võimalusena asjaolust, et apellatsioonikoda ei pidanud menetluse rikkumiseks seda, et vastulausete osakond ei olnud hageja tähelepanu juhtinud teatavate dokumentide puudumisele, ning kolmanda võimalusena asjaolust, et apellatsioonikoda ei sedastanud, et jättes viitamata tema praktikas toimunud muudatusele, on vastulausete osakond rikkunud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet.

Esimene väide, mis tuleneb vastulausete osakonna poolt talle esitatud tõendite arvestamata jätmisest

- 20 Esimene väide jaguneb kaheks osaks. Esimeses osas kinnitab hageja, et tema esitatud Austria kaubamärgiregistri väljavõtted on piisav tõend varasemate kaubamärkide kehtivuse kohta. Teises osas väidab hageja, et teise võimalusena esitas ta sellised tõendid patendivoliniku koostatud tõendi vormis.

- 21 Kõigepealt tuleb analüüsida esimese väite esimest osa.

Poolte argumendid

- 22 Hageja väidab, et 3. oktoobri 2001. aasta vastulauseakti toimik oli täielik. Ta leiab, et komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189), 16. eeskirja lõikes 2 nõutud tõendid olid esitatud, kuna varasemaid kaubamärke puudutavad ametlikud registriväljavõtted võimaldasid tuvastada, et kõnealuste kaubamärkide kehtivus ei olnud lõppenud. Hageja leiab, et kui väljavõtete tegemise hetkel oleks varasemate kaubamärkide kehtivus olnud näiteks lõppenud, oleks Österreichisches Patentamt (Austria patendiamet) teinud väljavõtetele vastava märke. Kuna hageja esitatud varasemaid kaubamärke puudutavatel väljavõtetel selliseid märkeid ei olnud, ei olnud vastulausete osakonnal ühtki põhjust arvata, et registreerimine on kehtivuse kaotanud.
- 23 Pealegi ei olnud registriväljavõtete tegemise ja vastulauseakti esitamise kuupäeva vahelisel ajal varasemate kaubamärkide pikendamine vajalik, välja arvatud kaubamärgi nr 97 370 osas. Hageja leiab, et pikendamistõendi või sellega võrdväarse tõendi esitamine selgitava teate tähenduses ei olnud vajalik.
- 24 Hageja märkis kohtuistungil, et ametlikust dokumentidest nähtuv kaubamärgi kaitse kestus ei garanteeri, et kaubamärk oleks kaitstud kogu selle ajavahemiku kestel. Esiteks võib kaitset pikendada; õigupoolest võib Austrias pikendamine toimuda ka kuue kuu pikkuse tähtaja jooksul arvestatuna kaitsetähtaja möödumisest. Teiseks ei saa kaubamärki kohtuotsusega enne selle tähtaja möödumist tühistada, ning lisaks võib kaubamärgi omanik oma märgist loobuda. Hageja järeldeb sellest, et isegi kaitsetähtaja märkimine ei garanteeri, et kaubamärk oleks kuni näidatud kuupäevani ka tegelikult kaitstud ning et järelikult pole kaitse kestuse tähtsus võrreldav teiste kaubamärki iseloomustavate omadustega, näiteks nende kaupade ja teenuste nimekirjaga, mida kaubamärk hõlmab.

25 Peale selle kinnitas hageja kohtuistungil, et Österreichisches Patentamt ei anna välja erilisi kaubamärgi pikendamise tõendeid. Sellises olukorras otsustas hageja varasemate kaubamärkide kehtivust tõendada registriväljavõtetega.

26 Ühtlustamisamet tuletab meelde, et vastulause esitaja peab esitama tõendi varasema õiguse olemasolu kohta, millel vastulause põhineb. Varasema kaubamärgi tõend hõlmab ka tõendit selle hilisema pikendamise kohta. Kui seda pole pikendatud, kaotab kaubamärk kehtivuse ega saa järelikult enam takistada uute kaubamärkide registreerimist.

27 Ühtlustamisameti arvates ei saanud Österreichisches Patentamt'i registriväljavõtete abil varasemate kaubamärkide kohta, mis olid lisatud hageja vastulauseaktile, kindlaks teha varasemate kaubamärkide kaitse lõppemise kuupäeva, mis on kaubamärgiga antud õiguse olemuslik tunnus. Hageja konkreetse selgituse puudumisel varasemate kaubamärkide kaitse kestuse kohta arvestas ühtlustamisamet selle kestuseks kümme aastat. See oli aga aastatel 1973–1984 registreeritud kõikide varasemate kaubamärkide suhtes möödunud.

28 Tehes ettepaneku kohaldada *mutatis mutandis* Esimese Astme Kohtu 17. novembri 2003. aasta määruses kohtuasjas T-235/02: Strongline v. Siseturu Ühtlustamise Amet — Scala (SCALA) (EKL 2003, lk II-4903) selgitatud põhimõtteid, väidab ühtlustamisamet samuti, et asjaolu, et kaitsetähtaeg ei selgu registriväljavõtetest, takistab vastulausemenetluse teisel poolel ja apellatsioonikojal piisavalt täpselt selgitada varasemate kaubamärkide õiguslikku staatust ja omandivormi. Ühtlustamisameti arvates ei piisa esitatud väljavõtetest varasemate kaubamärkide olemasolu tõendamiseks.

- 29 Kohtuistungil lisas ühtlustamisamet, et hageja esitatud väljavõtted olid nende ühtlustamisametile esitamise hetkel liiga vanad. Ta märkis samuti, et isegi kui hagejal oli võimatu esitada ametlikku pikendamistõendit, oleks ta varasemate kaubamärkide pikendamist siiski saanud tõendada viidete esitamise kaudu Austria õigusele, mis reguleerib kaubamärkide kaitse kestust, või Österreichisches Patentamt'i kaitsekirjade esitamise kaudu, mis on lisatud varasemate kaubamärkide registreerimistõenditele.
- 30 Peale selle esitab ühtlustamisamet mõned argumendid, mis võivad toetada käesoleva väite esimest osa ning seega ka vaidlustatud otsuse tühistamise nõuet.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 31 Esialgul tuletab Esimese Astme Kohus meelde, et määruse nr 40/94 viienda põhjenduse kohaselt ei asenda kaubamärke käsitlevad ühenduse õigusnormid kaubamärke käsitlevaid liikmesriikide õigusnorme. Selle määrusega kehtestatud kord eeldab, et ühtlustamisamet võtab arvesse varasemate siseriiklike kaubamärkide või õiguste olemasolu.
- 32 Nii sätestab artikli 8 lõige 1, kui seda lugeda koostoimes selle määruse artikli 8 lõike 2 punkti a alapunktidega ii ja iii, et ühes liikmesriigis kehtiva varasema siseriikliku või rahvusvahelise kaubamärgi omanik võib sätestatud tingimustel esitada ühenduse kaubamärgi registreerimisele vastulause.

- 33 Määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 lõpuosast tuleneb, et registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes peab ühenduse kaubamärgi registreerimisele vastulause esitanud pool tõendama vastulause aluseks oleva varasema siseriikliku kaubamärgi olemasolu ning vajadusel selle kaubamärgi kaitse ulatust.
- 34 Seevastu peab ühtlustamisamet vastulausemenetluse raames kontrollima, kas esitatud registreerimise keeldumispõhjuse kohaldamise tingimused on täidetud. Selles osas tuleb hinnata esitatud faktide tõesust ning poolte esitatud tõendite kaalukust.
- 35 Ühtlustamisamet võib olla kohustatud arvestama selle liikmesriigi siseriikliku õigusega, kus on kaitstud vastulause aluseks olev varasem kaubamärk. Sel juhul peab ta omal algatusel ja vahenditega, mis talle tunduvad sel eesmärgil kohased, selgitama asjaomase liikmesriigi siseriiklikku õigust, kui selline teave on vajalik asjasse puutuva registreerimisest keeldumise aluse kohaldamise tingimuse seisukohalt, eelkõige esitatud faktide tõesuse või tõendite kaalukuse osas. Ühtlustamisameti kontrolli faktilise aluse piiramine ei välista, et ühtlustamisamet ei võiks vastulausemenetluse poolte selgelt esitatud faktide kõrval arvesse võtta üldtuntud fakte, s.o fakte, mis on kõigile teada või mida võib teada saada üldiselt kättesaadavatest allikatest (Esimese Astme Kohtu 22. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas T-185/02: Ruiz-Picasso jt v. Siseturu Ühtlustamise Amet — DaimlerChrysler (PICARO), EKL 2004, lk II-1739, punkt 29, seda punkti ei ole edasi kaevatud).
- 36 Samuti võib ühtlustamisamet juhul, kui ta peab seda vajalikuks, kutsuda pooli üles selgitama selle siseriikliku õiguse teatavaid kindlaid aspekte. Huvitatud pool ei pea siiski omal algatusel esitama üldist teavet asjaomase liikmesriigi kehtiva intellektuaalse omandi õiguse kohta.

- 37 Ühtlustamisametile esitatud faktide ja tõendite hindamine peab toimuma vastulausemenetluse poolte kaitseõigust ja õiglase menetluse põhimõtet arvestades. Kui ühenduse kaubamärgi taotleja kahtleb vastulause esitaja poolt varasema õiguse olemasolu tõendamiseks esitatud dokumentide kaalukuses või lisaks ka selle õiguse ulatuses, võib ta neid kahtlusi väljendada menetluse käigus ühtlustamisametis, kes peab asjaomaseid tähelepanekuid hoolega kontrollima.
- 38 Ühtlustamisamet ei saa siiski jätta esitatud faktidele ja tõenditele lõplikku hinnangut andmata, väites, et vastulause esitaja peab talle omal algatusel esitama üksikasjaliku teabe kujul tõendeid selle liikmesriigi siseriikliku õiguse kohta, kus on kaitstud vastulause aluseks olev varasem kaubamärk.
- 39 Peale selle tuleb märkida, et ei määruses nr 40/94 ega määruses nr 2868/95 ei ole täpsustatud nende tõendite kohustuslikku vormi, mida vastulause esitaja peab esitama oma varasema õiguse olemasolu tõendamiseks. Määruse nr 2868/95 artikli 16 lõige 2 piirdub sättega, et „kui vastulause aluseks on varasem märk, mis ei ole ühenduse kaubamärk, oleks soovitatav lisada vastulausele tõendid kõnealuse varasema märgi registreerimise või esitamise kohta, näiteks registreerimistunnistus.” Peale selle on määruse nr 40/94 artikli 76 lõikes 1, mis käsitleb tõendite kogumist ühtlustamisameti menetluses, esitatud vaid võimalike meetmete mitteamendav loetelu („[...] tõendite esitamise või saamise viiside hulka [kuuluvad] [...]).
- 40 Sellest järeldub, et ühelt poolt võib vastulause esitaja vabalt valida tõendi, mida ta peab vajalikuks oma vastulause toetuseks ühtlustamisametile esitada, ning ühtlustamisamet peab teiselt poolt analüüsima kõiki esitatud tõendeid, et tuvastada, kas need tegelikult tõendavad varasema kaubamärgi registreerimist või taotlust, ilma et tal oleks õigust teatud liiki tõend kohe alguses tagasi lükata põhjendusel, et seda liiki tõend ei ole vastuvõetav.

- 41 Seda järeldust toetavad liikmesriikide halduspraktika vahel esinevad erinevused. Kui ühtlustamisametil oleks lubatud kehtestada tingimusi esitatavate tõendite liikide kohta, oleks selle tagajärjeks see, et teatud juhtudel oleks selliste tõendite esitamine poolte jaoks võimatu. Selline võiks olla olukord käesolevas asjas, kuna hageja väidab — ilma et ühtlustamisamet vaidleks sellele vastu —, et Österreichisches Patentamt ei anna välja ametlikku dokumenti kaubamärgi pikendamise kinnitamiseks ning seega ei saanud ta sellist dokumenti esitada.
- 42 Hageja esitas käesolevas asjas Österreichisches Patentamt'i 19. aprillil 1999 tehtud väljavõtted. Viiel väljavõttel, millest igaüks vastas ühele varasemale kaubamärgile, oli lahter „Löppened [kuupäev]” tühi. Seega kinnitavad need väljavõtted varasemate kaubamärkide kehtivust väljavõtete tegemise kuupäeval, milleks on 19. aprill 1999. Väljavõtetest tuleneb samuti, et varasemad kaubamärgid registreeriti vastavalt 23. augustil 1973 (kaubamärk nr 75 086), 15. märtsil 1974 (kaubamärk nr 76 640), 16. mail 1977 (kaubamärk nr 85 558), 22. juulil 1981 (kaubamärk nr 97 370) ja 10. septembril 1984 (kaubamärk nr 106 849).
- 43 Kuna hageja ei olnud esitanud konkreetseid andmeid, eeldas apellatsioonikoda, et kaubamärgid olid Austria õiguse alusel kaitstud kümme aastat alates registreerimisest. Isegi kui on selgelt tuvastatud, nagu tuleneb poolte poolt vastuseks Esimese Astme Kohtu esitatud taotlusele esitatud siseriikliku õiguse normidest, et ühtlustamisameti eeldus oli õige, tuleb seoses sellega märkida, et ühtlustamisamet, mis on intellektuaalsele omandile spetsialiseerunud ühenduse asutus ning seega selles valdkonnas piisavalt kompetentne, ei oleks pidanud rahulduma lihtsa eeldusega varasemate kaubamärkide kaitset puudutavate olemuslike asjaolude osas. Esiteks oli apellatsioonikoja tegevus vastuoluline, kuna ta tugines ühelt poolt Austria kaubamärgi kaitseks ette nähtud eeldatavalt kümne aasta pikkusele tähtajale, ning

teiselt poolt keeldus seda eeldust kaitsetähtaja kohta hageja esitatud registriväljavõtete tähenduse hindamise käigus täiel määral kohaldamast. Teiseks tuleneb punktidest 31–41, et apellatsioonikoda oleks pidanud Austria kaubamärkide kaitse kestust kontrollima Austria õiguse alusel.

44 1970. aasta Markenschutzgesetz'i (kaubamärgiseadus) § 19 lõike 1 kohaselt lõpeb Austria kaubamärgi kaitse kümme aastat pärast selle kuu lõppu, kui kaubamärk registreeriti. See tähtaeg on pikendatav. Pikendamise korral algab uus kaitsetähtaeg, mis on samuti kümme aastat, varasema tähtaja lõppemise päevale järgnevast päevast, olenemata tegelikust pikendamise kuupäevast.

45 Sellest järeldub, et kaitse jätkumiseks tuli kõiki viit varasemat kaubamärki iga kümne aasta tagant pikendada. Eespool punktis 42 esitatud asjaolu, et kõik varasemad kaubamärgid kehtisid 19. aprillil 1999, tähendab, et pikendamised, mis pidid toimuma vastavalt 1991. aastal (kaubamärk nr 97 370), 1993. aastal (kaubamärk nr 75 086), 1994. aastal (kaubamärk nr 76 640 ja kaubamärk nr 106 849) ning 1997. aastal (kaubamärk nr 85 558), on tegelikult toimunud. See asjaolu tähendab samuti seda, et kaitsetähtaeg pikenes kaubamärgi nr 75 086 puhul 31. augustini 2003, kaubamärgi nr 76 640 puhul 31. märtsini 2004, kaubamärgi nr 85 558 puhul 31. maini 2007, kaubamärgi nr 97 370 puhul 31. juulini 2001 ning kaubamärgi nr 106 849 puhul 30. septembrini 2004.

46 Vastupidiselt ühtlustamisameti väidetele saab hageja esitatud väljavõtetest kindlaks teha varasemate kaubamärkide kaitsetähtaja lõppemise kuupäeva ning lisaks sellele võib neist samuti järeldada, et varasemast viiest kaubamärgist neli (välja arvatud kaubamärk nr 97 370) kehtisid apellatsioonikoja otsuse tegemise hetkel, s.o 9. juulil 2003.

- 47 Seda järeldust ei saa mõjutada asjaolu, et ühtlustamisametile esitamise hetkel olid need väljavõtted rohkem kui 29 kuud vanad. Isegi kui oleks eelistatud hageja poolt uuemate väljavõtete esitamist, ei sõltu eespool punktides 45 ja 46 esitatud hinnang väljavõtete vanusest. Peale selle on selgelt tuvastatud, et viie varasema kaubamärgi seisund ei ole muutunud väljavõtete tegemise ja nende esitamise vahelisel ajal. Lõpetuseks otsustas hageja patendivolinik selle viimati nimetatud ajavahemiku katmiseks, mis on ametlike dokumentide esitamise korral vältimatu, lisada väljavõtetele oma tunnistuse, mis kinnitas, et varasemate kaubamärkide kehtivus ei olnud lõppenud.
- 48 Ühtlustamisameti argument, mille kohaselt hageja oleks võinud varasemate kaubamärkide pikendamise tõendamiseks esitada kas Austria õigusele vastavad väljavõtted või Österreichisches Patentamt'i kaitsekirjad, mis olid lisatud varasemate kaubamärkide registreerimistõenditele, tuleb samuti tagasi lükata.
- 49 Nagu eespool punktides 31–41 ja 43 on väljendatud, ei olnud hageja kohustatud omal algatusel esitama üldist teavet Austria kaubamärgiõiguse kohta.
- 50 Ühtlustamisameti kohtuistungil tsiteeritud näite varal on kaitsekirjad koostatud üldsõnaliselt ega ole mõeldud muuks, kui 1970. aasta kaitse kestust käsitlevate Markenschutzgesetz'i sätete kordamiseks. Seega puudub nende kirjade võimalikul esitamisel käesolevas asjas tähendus.
- 51 Lõpetuseks märgib Esimese Astme Kohus ühtlustamisameti viidatud kohtupraktika osas tõendite ja dokumentide täpse tõlke esitamise kohustuse kohta (eespool viidatud määrus kohtuasjas SCALA), et isegi kui võistlevuse põhimõttest tuleneb, et

vastulausemenetluse teisele poolele peab olema tagatud võimalus tutvuda hageja esitatud tõenditega kohtumenetluse keeles, ei saa seda siiski tõlgendada selliselt, et tal peaks olema võimalik ainuüksi nende tõendite alusel selgitada varasema kaubamärgi olemasolu, ilma et see pool toetuks nõustajate abile või üldiselt kättesaadavatele teabeallikatele, mis ei kuulu esitatud tõendite hulka.

52 Järelikult tuleb käesoleva väite esimene osa rahuldada.

53 Järelikult tuleb vaidlustatud otsus tühistada, ilma et oleks vaja tagasi tulla ühtlustamisameti poolt hageja esimese väite esimese osa kohta esitatud argumentide juurde, ning järelikult ilma, et Esimese Astme Kohus peaks nende vastuvõetavuse küsimust otsustama.

54 Kuna hagi esimene väide tuleb rahuldada, puudub hageja teise võimalusena esitatud väidete käsitlemiseks vajadus.

Kohtukulud

55 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud ühtlustamisameti kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt hageja nõudele ühtlustamisametilt välja.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 9. juuli 2003. aasta otsus (asi R 95/2003-2).**
- 2. Mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 20. aprillil 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

J. Pirrung